

egyébiránt minden esetre figyelemre méltó s habár eddigelé kevés is a tőlünk odaszállított mennyiség, de azért érdemes és szükséges is lenne az ott való összeköttetések keresése s kivitelünknek oda minden módon való fokozása.

Hivatalos közlemények.

Pályázat erdősítési jutalmakra.

3422/1894. sz. — Az országos erdei alaphól a magasabb hegységek fensikjainak, tetőinek és gerinczeinek, vagy meredek oldalainak s közgazdasági érdekből erdészetileg mivelendő oly területeknek beerdősítésére, melyeken hegyomlások, hó- vagy kőgörgetegek megakadályozása, szélvész és vizek rombolásának, valamint a futóhomok tovább terjedésének meggátlása végett az 1979. évi XXXI. t.-cz. 165. §-ában megjelölt erdősítés közgazdasági szempontból szükséges, s a melyeken létrejövő erdők véd-erdőkül fognak szolgálni, a folyó évre 6 nagy jutalmat és 6 elismerő jutalmat tűzik ki, és pedig:

2 elsőrendü nagy jutalmat egyenkint	1000	koronával
2 másodrendü „ „ „	800	„
2 harmadrendü „ „ „	500	„
2 elsőrendü elismerő „ „	400	„
2 másodrendü „ „ „	200	„
2 harmadrendü „ „ „	100	„

Versenyezhethnek mindazon erdősítések, a melyek a folyó évben nem állami költségen fogantatottak, még pedig a nagy jutalmakra, ha egy tagban legalább 25 (huszonöt) k. holdra, az elismerő jutalmakra pedig, ha egy vagy két tagban legalább 10 k. holdra terjednek. Versenyezhethnek erdőbirtokosok, birtokos testületek, polgári, egyházi vagy úrbéres községek s illetve erdőtisztek, kiknek költségére s illetve kiknek tanácsa szerint és felügyelete alatt az erdősítés teljesített, feltéve, hogy a jutalom odaitélésének idejében azok a jutalmazott új erdőnek még birtokában vannak, illetve azt erdőtiszti minőségben kezelik s az

erdősített területet a beerdősítés biztos sikerének erősegítése végett a f. évtől, vagy az első munkálatoktól kezdve a jutalom odaítélésének idejéig állandóan gondozták s a versenyző területen netalán pótlólag szükséges újabb erdősítési munkálatokat is évenként eszközölték s a létrejövő erdőnek véderdőként való kezelése iránt intézkedtek.

A jutalmak az 1899. évben szolgáltatnak ki s azok kétharmadrésze az erdősítés költségeit viselő erdőtulajdonost, egyharmadrésze pedig az erdősítést teljesítő erdőtisztet illeti.

A jutalmakat az orsz. főerdőmester vagy helyettesének elnökelete alatt erdőtisztekből alakított 5 tagú bizottság ítéli oda, a beerdősülés s illetve a szükséges állabalakulás biztosításának megtörtént igazolása alapján, a teljesített erdősítés közérdekű becsének sorrendje és minősége szerint.

A bíráló bizottság ítéletének alapjául szolgálnak az illetékes köz. erd. bizottságnak s illetve a kir. erdőfelügyelőnek a versenyző erdősítések felett adott javaslatai és a bíráló bizottság részéről esetleg teljesítendő helyi-szemlék.

A kik a kitűzött jutalmakra pályázni kívánnak, a folyó év tavaszán történő erdősítést, legkésőbb f. év július végéig; a f. év őszen történő erdősítést pedig legkésőbb f. évi december 25-ig, az erdősítés helyének, telekkönyvi számának, a terület nagyságának (kat. holdakban), az erdősítésre használt fanemnek, illetve fanemeknek, s utóbbi esetben azok elegyarányának pontos megjelölése mellett nálam jelentsék be. A pályázati feltételek meg nem tartása a versenyből való kizárást vonja maga után.

Budapesten, 1894. évi január hóban.

Gróf Bethlen András,
földművelésügyi m. kir. minister.

Felhívás és kérelem

Magyarország erdőbirtokosaihoz és az állami erdőket kezelő hatóságokhoz.

Az Orsz. Erdészeti Egyesület a magyar erdőgazdaság történetére vonatkozó adatokat a millenniumra össze-

gyűjteni szándékozván, ezen adattár szerkesztésével T a g á n y i K á r o l y országos allevéltárnok urat bizta meg.

Tekintve azonban a rendelkezésre álló idő rövidségét, az Orsz. Erdészeti Egyesület azzal a kérelemmel fordul az ország összes erdőbirtokosaihoz, valamint az állami erdők ügyeit intéző hatóságokhoz, hogy ezen adattár létesítéséhez a maguk részéről is hozzájárulni, azaz: a levéltárunkban lévő erdőgazdasági adatokat, eredetiben vagy másolatban, annak szerkesztőjével közölni vagy legalább azokra figyelmét felhívni sziveskedjenek.

A mi a közlendő adatoknak — értve a legrégebb kortól 1867-ig bezárólag — minőségét illeti, az adattár szempontjából a legfőbb fontossággal bírnak: 1. az erdőkezelésre vonatkozó instrukciók, szabályzatok; 2. erdőadományok és privilégiumok; 3. erdészeti szerződések és egyezségek; 4. erdőbirtoklásról szóló tanukihallgatások és ítéletek; 5. az erdészettel összefüggő iparra és foglalkozásra vonatkozó fontosabb adatok.

Abban az esetben, ha a t. erdőbirtokos urak és erdőhatóságok ilyen adatoknak birtokában lévén, azokat a szerkesztővel közölni hajlandók volnának, azt teljes megnyugvásukra legcélszerűbben úgy eszközölhetik, ha az eredeti iratokat Budapestre, az Országos Levéltár igazgatóságának megküldik. Az Országos Levéltár igazgatósága ugyanis a beküldött iratok sértetlen megőrzéséért a garanciát elvállalni és a beküldők által kikötött határidő leteltével azoknak visszajuttatását eszközölni, egyesületünk kérelmére, késznek nyilatkozott.

Másolatok vagy több példányban meglévő nyomtatványok, valamint az egyes adatokra vonatkozó mindennemű

szives figyelmeztetések azonban vagy közvetlenül a szerkesztőhöz (Budapest, Vár, Országos Levéltár), vagy az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához (Budapest, V. ker., Alkotmány-utca 10. szám) küldhetők meg.

Különfélék.

A „Mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézete“ a mult hónap 20-án egy felhívást küldött szét a magánszolgálatban álló erdőtisztekhez, melyben az Országos Erdészeti Egyesület mult évi közgyűlésének 2. sz. határozatára hivatkozva (l. „Erd. Lapok“ f. évi I. f. 58. old.) felkéri az illetőket, hogy a megalakult intézetbennél nagyobb számban belépjenek.

Nagyon természetes, hogy az intézet minden egyes erdőtiszthez közvetlenül nem fordulhat, mert mindnyájuk címét magának meg nem szerezhette; s épen erre való tekintettel az „Erdészeti Lapok“ már a mult évi XII. füzetében szívesen engedett tért annak a rövid közleménynek, melylyel az intézet megalakulásának tényét, a kormány részéről való támogatás reményét, az intézet pénzügyi helyzetének már is meglehetősen kedvező voltát, valamint az Országos Erdészeti Egyesületnek ezen intézettel szemben elfoglalt álláspontját a t. szaktársak között mennél szélesebb körben ismeretessé tenni óhajtotta.

Azok után, a mit az „Erdészeti Lapok“ füzetei eddig ezen nyugdíjintézetről, egyfelől az igazgató-választmány üléseinek jegyzőkönyveiben, s legutóbb a m. évi közgyűlés jegyzőkönyvében s a titkári jelentésben, másfelől e rovat kisebb közleményeiben köztudomásra hoztak, fölöslegesnek tartjuk már az intézménynek körvonalakban való újabb ismertetését és pedig annál is inkább, mert mindazok,